

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Stultitia eoru[m], qui noctu; impudentia, qui interdiu peccant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sum, & nullus erit, qui te cognoscat, neq³ futurus est ullus omnino testis apud DEVM, aut apud homines. Hoc audito simplex mulier, capta & seducta est, existimans futurum, vt DEVM lateret, quod noctu committeretur, & obscurissimis tenebris tegetetur.

III.

Ridetur in Anthologia à Græcis stultus, qui, ne à pulicibus noctu pungatur, lucernâ extinctâ,

Non me, inquit, cernent amplius hi pulices,

quasi eum odore non possint deprehendere. Multò magis vel ridenda tunc Theodora, vel miseranda fuit, quæ existimauit, DEVM sole indigere, vt videat homines delinquentes. Sed si in sinum nostrum inspiceremus, profectò inueniremus nos ipsos seu ridendos, seu miserandos. Idem enim sapissimè putamus. Et hæc est ars dæmonis, timorem vnâ & memoriam Domini ex animo nostro tollentis. Quod clarè indicat Scriptura, cuius hæc sunt: *Omnis homo, qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & dicens: Quis me videt? tenebra circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. Et non intelligit, quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit à se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum: & non cognouit, quoniam oculi Domini multò plus lucidiores sunt super solem, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditas partes. Domino enim Deo antequam crearentur, omnia sunt agnita: sic & post perfectum respicit omnia. Quàm multa fiunt nocte, quæ lucente sole non fierent? Nocte fures, & inde fures, quia furui dicti, conscendunt domos. Nocte adulteria & homicidia plura perpetrantur. Nocte venefici conuentus suos nefandos celebrant. Et, vt notissimum exemplum afferam, quorundam maxima est delectatio, noctu stentorea voce clamare per plateas, vulnerare ferro lapides, ruderare inconditè, & tantùm non insanire. Quod si illis Confessarius imponeret, vt pro salutari pœnitentia facerent interdiu, numquam adduci possent, vt facerent, immò Confessarium crudelem vocarent. Cur? quia eum ceteri homines viderent. At noctu Deus videt: vel ergo non credis, DEVM videre, & longè stultior es Theodorâ, vel, si credis, minùs à te DEVM, quàm homi-*

Eccli. 23. 15.

homines timeri necesse est, vt fatearis. Quin aliqui eò amentia
veniunt, vt neque in ipsa luce putent se videri. Hinc cùm egressa Dan, 13. 19.
esset puella, surrexerunt duo senes, & accurrerūt ad eam (Susannam)
& dixerunt: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos
in concupiscentia tui sumus: quam ob rem assentire nobis, &c. Nemo
nos videt, aiunt: si etiam à DEO se non videri putant, fidem perdi-
derunt, & longè cæciores sunt, quàm illi, qui sola nocte peccata
tegi existimant: si id solùm dicunt, Nemo nos hominum videt,
impij sunt & aperti Numinis contemptores; ostendunt enim,
se homines timere, DEVM non curare. His tamen ipsis senibus
impudentiores sunt, qui in plateis publicè, immò in templis,
eoram tota multitudine, non solùm aspectu, nutuque, sed etiam
amatorijs ceremonijs cum puellis libidinantur, & verò etiam
sibilis audent magorum obscœnissimis absurditatibus patrocina-
ri. Senes illi, saltem obseruarunt tempus, quo extra oculos
hominum essent, ideoque dixerunt: Nemo nos videt: at isti nihil
pensi habent, siue videantur, siue non videantur, Peccant quasi
cum potestate; peccant quasi cum autoritate; peccant quasi
peccata velint docere; peccant, quasi nullus ampliùs existeret
magistratus (qui tamen faciliè omnium, quæ non plectit, parti-
ceps est flagitiorum) peccant, & pœnitentiam non agunt, vt
in peccatis suis moriantur.

Longè aliter fecit Theodora, quæ etsi peccauit, & tantùm
semel peccauit, & ex ignorantia, seductioneque magæ peccauit,
tamè, re facta, illico cruciata animo, & stimulis conscientia exa-
gitata agnouit, quanta sit peccati turpitudine, pœnitentiaque ta-
cta ita se ipsam est allocuta: *Ex quali honore, ad quantam transui* Psal. 37. 6.
ignominiam? Putruerunt & corrupta sunt cicatrices mea. Conuersa Psal. 34. 4.
sum in arumua, dum configitur spina. Hæc identidem secum di-
cens, non cessabat gemere & flere. Non potuit hæc vxoris mu-
tatio latere maritum, qui tantæ tristitiæ causam ignorans, om-
nia dicebat & faciebat, vt eam exhilararet. Sed illa, interno
ulcere conscientiam depascente, neque cogitationi quietem re-
linquente, inconsolabilis erat. Quamobrem, vtique inspirante
DEO (alioqui maritum, sine consensu eius, deferere non potuis-
set) ad monasterium quoddam monalium profugit, & ad Abba-

IV.